

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3 An communicare cum Excommunicato extra tempora jure permissa,
sit mortale peccatum , an verò solùm veniale?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

men matrimonialis validus erit. Dein esto contrahentes ad cohabitationem se obligare nequeant stante excommunicatione, possunt tamen absolutè se obligare ad mutuam cohabitationem, quod sufficit, ut matrimonium subsistat. Unde

Ad argumenta in contrarium allata.

R. ad 1. excommunicatum non ideò repelli, quòd contractus ab eo initus sit invalidus, sed quia privatur omni actu pertinenti ad iudicium, ut supra insinuatum est, donec ab excommunicatione absolvatur, à qua proin absolutus potest personam standi in iudicio habere, & agere pro obligatione sibi excommunicato facta, ut notat Palao cum aliis l. c.

366 Ad 2. Lex illa, ut notant cirt. DD. intelligenda est de iis, quæ fiunt contra Legem irritantem & annullantem; non verò de iis, quæ fiunt contra Legem duntaxat prohibentem; multa enim fieri prohibentur, quæ tamen facta tenent.

Ad 3. Q. an extra quinque tempora jure permessa non vitare eos, quos suâ sententiâ Ecclesia à fidelium coetu semovit, peccatum sit mortale, an potiùs culpa levis, satis convenit inter DD. peccatum esse lethale in aliquibus saltem casibus, quos alii plures, alii paucior.

R. P. Leonardelli Soc. Jesu.

res numerant. S. Thom. in 4. sentent. dist. 18. q. 2. a. 4. ad questionem 3. Et quodlib. 11. q. 8. a. 9. tres tantum enumerat. Primus est, quando communicatur cum excommunicato in crimine, seu in causa excommunicationis. Secundus, quando in divinis. Tertius, quando in Ecclesiâ, vel clavium contemptum. Sotus in 4. dist. 22. q. 1. a. 4. concl. 4. tres pariter assignat, qui excommunicatione majore afficiunt communicantem cum excommunicato. Primus, quando communicat in crimine, propter quod Ecclesia anathematis gladio excommunicatum ferit. Secundus, cum communicat cum eo, quem nominatim excommunicavit Romanus Pontifex. Tertius, quando pronunciata est sententia in omnes participantes. Ex his

Alii communiter hos quatuor desumunt, & assignant. Primus est, quando quis cum excommunicato communicat in crimine criminoso, C. nuper 29. si concubina 55. h. t. c. statuimus 3. id est, in crimine, ob cuius causam aliquis excommunicatur, dando illi v. g. consilium, præstando auxilium &c. qui proin præter peccatum mortale, incurrit etiam excommunicationem majorem. Secundus. Si communicet cum excommunicato post latam sententiam contra participantes, qui pariter præter peccatum lethale incurrit etiam excommunicationem majorem ex C. quod in dubiis 30.

E e e V. se-

V. secus autem h. tit. Si quidem spectatum, & ter fuerit monitus, C. statuimus citi. Tertius, si quis communicet cum excommunicato à summo Pontifice, ut colligitur ex C. significavit 18. h. t. ubi Clemens III. excommunicat omnes Clericos, qui participant scienter, & sponte cum iis, qui sunt excommunicati à Papa, & eos ad officia recipiunt; estque hæc censura majoris excommunicationis, quæ tamen ut incurratur, quinque requiruntur, ut notant Ostiens. Joan. Andr. Panormitan. Primò, ut participantes sint Clerici. 2. Ut scienter. 3. Ut sponte. 4. Ut in divinis participent. 5. Ut cum excommunicato à Papa. Unde Laici, si cum hujusmodi excommunicatis participaverint, excommunicationem incurrunt tantùm minorem; majorem verò, si fuerint Clerici; quam interpretationem, & opinionem esse communem DD. affirmant Panormitan. & Sylvestr. *V. excommunicatio, 5. n. 6. §. sciendum est tertio.*

Quartus, si communicet in rebus divinis, & Officio Divino, saltem publicè dicto, ut vult Palao l. c. n. 2. cum Covar. & Valq. Quia hæc communicatio, utpote maxima, ex vi ipsius excommunicationis directè prohibetur, & mortale censetur ob gravitatem materiæ.

367 Extra hos casus, & tempora jure permessa, communicare in Ci-

vilibus cum excommunicato regulariter esse tantùm culpam venialem, secluso contemptu. incurrique duntaxat excommunicationem minorem, docent communiter DD. cum S. Th. l. c. Durand. q. 5. n. 8. Adrian. in 3. q. de clavib. except. 8. Paludan. in 4. dist. 18. q. 6. a. 3. Navarr. Man. c. 27. n. 29. Panormitan. in C. sacris, de iis, quæ metus causa. Covar. C. Alma mater p. 2. §. 3. n. 7. Soto in 4. dist. 22. q. 1. a. 4. concl. 1. affirmante, assentiri omnes Theologos, & sapientiores Canonistas. Rationes hujus Theologicæ sententiæ plures afferunt citi DD. inter quas illa etiam est S. Th. l. c. *quæstione. 3.* Quòd, si propter verba, quæ cum excommunicatis fiunt, & salutationes, crimina flammis sempiternis digna contraherent homines christiani, excommunicantes multis, ut ille ait, laqueum damnationis iniicerent, qui in ipsos retorqueretur. 2. Quia, ut inquit Gabriel in 4. dist. 18. q. 3. a. 1. Ecclesia nec vult, nec solita est pro unius flagitiosi, & contumacis salute infantes quamplurimos æternæ damnationis, & mortiferæ noxæ periculo exponere; id enim nec communis boni ratio, nec lex charitatis permittit: ergo cum tam proclives sint homines ad colloquendum, & inter se consalutandum, nulla ratione credendum est, ob isthæc humanitatis, civilisque communionis officia,

officia, divina amicitia, æternaque felicitate eos privare velle. Accedit, quod idem Gabriel advertit, modica aliæ vel nulla esset differentia inter excommunicationem majorem, & minorem, quantum ad damnum animæ; nam utraque haberet eundem effectum, quantum ad damnum illatum animæ; quia utraque induceret extremum malum, scilicet separationem à corpore Christi mystico, privationem gratiæ & gloriæ, & damnationem mortis sempiternæ: non est autem hoc præsumendum, quòd Ecclesia pia mater tantum malum filiis suis inferre velit pro levi actu communionis cum excommunicato sine pertinacia, & contemptu. Sed Dices 1. criminofum est violare Ecclesiæ legem; lex autem Ecclesiæ prohibet fidelibus congressum, colloquutionem, & consuetudinem cum excommunicato: ergo. 2. Juxta Can. *excommunicatos* 17. *caus.* 11. q. 3. communicans cum excommunicato innodatur simili excommunicatione: ergo majore, & consequenter graviter delinquit.

Rdet ad 1. Gabriel ex S. Th. non omnem legem Ecclesiæ, eam præsertim, quæ poenâ afficit, culpâ mortiferâ contaminare eos, qui non parent, & Adrianus l. c. tanquam rem minimè dubiam habet, non omnes leges Ecclesiæ obligare ad mortale peccatum,

sicut nec omnia præcepta Divina, ut est præceptum de non mentiendo, de non decipiendo, de non dicendo verbo otioso, & in hoc genere præceptorum locat præceptum de vitanda communione cum excommunicato in humanis, & Civilibus.

R. ad 2. n. c. nam ut cum aliis advertit Covar. in *citt. c. alma* p. 1. §. 3. n. 3. textus ille non est intelligendus de similitudine omnimoda; & æquali, sed proportionaliter, seu secundum proportionem, ut sensus sit, utrumque incurrere censuram, ita ut sicut ille excommunicatus est excommunicatione majore, sic communicans cum illo excommunicetur excommunicatione minore.

Ad primum 4. Q. membr. ne- 368
gativam sententiam tenent Paludan. in 4. *dist.* 17. q. 6. a. 3. D. Antonin. in 3. p. tit. 14. cap. 19. §. 4. *casu* 5. de iterand. Confess. Sotus in 6. *dist.* 22. q. 1. a. 1. Sylvest. V. Confessio, §. 5. Armill, & alii.

Affirmativam sententiam, idque longè veriùs, ac probabiliùs, tuentur Richard. in 4. *dist.* 18. a. 1. q. 4. Cajetan. in *summa*, V. *absolutionis impedimentum*, & V. *Confessionis iteratio* &c. Navar.
E e e 2 var.